

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

شنبه ۰۴ نوامبر ۲۰۲۳

مترجم: فریده نوری

پاکستان هزاران هزار پناهنده افغان را اخراج نمود

«من دوباره افغانستان می روم، در آن جا هیچ کس ندارم، تنها خدا می تواند مرا کمک کند»

دولت پاکستان تصمیم گرفته است تا ۱،۷ میلیون افغان را که بدون اسناد اقامت در پاکستان زندگی می کنند، به کشور شان برگرداند.

منبع: Le Monde international

خبرنگار: فرستنده خاص اخبار در

کراچی - پاکستان

تاریخ: ۲ نوامبر ۲۰۲۳

دستگیری مهاجرین بدون داشتن اسناد توسط پولیس پاکستانی در یک منطقه کراچی

چهار شنبه اول نوامبر محمد آصف صبح وقت به عجله به مکتب میدان الأصف (Al Asif square) در یکی از کارته های حومه شهر کراچی که در سهراب گوت (Sohrab Goth)

موقعیت دارد و تعداد زیادی افغان ها در آن جا بود و باش دارند، رفت. این پدر که شش فرزند دارد، باوجودیکه در این سرزمین تولد شده است، فوق العاده پریشان به نظر می رسد، زیرا وی اسنادی را که دولت پاکستان جهت بود و باش در این کشور از وی تقاضا می کند، ندارد .

پدرش در سال ۱۹۸۱ به این کشور مهاجرت نموده است و در سال ۲۰۰۱ دوباره به افغانستان رفت. محمد تا زمان دوباره به قدرت رسیدن طالبان، در قوای امنیتی استخدام شده بود. در ماه آگست سال ۲۰۲۱ با بازگشت طالبان، دوباره به پاکستان مهاجرت کرد. با وجود داشتن اسناد کار که از ماموریتش گواهی می داد، بدون کارت اقامت ماند، وی می گوید " اگر دوباره به افغانستان بازگردم، طالبان مرا شکنجه خواهند کرد".

یک روز قبل از اول نوامبر پولیس پاکستان با بلند گو ها در شهر کراچی و در کارته ایکه افغان ها زندگی می کنند، اعلان کرد که تمام مهاجرین که بدون اسناد اند، از حال تا ساعت دوازده شب برای شان مهلت داده می شود و بعد از این تاریخ زندانی و بعداً از پاکستان اخراج می گردند.

اسلام آباد به تاریخ سوم اکتوبر یک تصمیم ناکهانی گرفت تا تمام کسانیکه به صورت غیر قانونی در پاکستان زندگی می کنند که اکثریت آن ها از افغانستان کشور همسایه هستند و بصورت امواج، و به اثر جنگ های پی در پی و اشغال افغانستان توسط شوروی در سال ۱۹۷۹ تا بازگشت دوباره طالبان به قدرت در ماه آگست ۲۰۲۱، به پاکستان مهاجرت نموده اند؛ باید خاک این کشور را ترک نمایند.

ملیون ها زن و مرد و اطفال در پاکستان پناهنده شدند، اما هیچ گاهی برای شان کارت هویت پاکستان داده نشد. قرار ارزیابی دولت پاکستان از چهار ملیون افغان که در پاکستان زندگی می کنند ۷، ۱ ملیون آن ها بدون اسناد می باشند و بعد از پانزدهم آگست سال ۲۰۲۱ ششصد هزار دیگر از سرحد گذشتند و به پاکستان مهاجر شدند، و پاکستان در جمله یکی از اولین کشور های استقبال کننده پناهندگان در جهان قرار گرفت.

ضرب الاجل به تاریخ سی و یک (۳۱) اکتوبر به پایان رسید و دولت پاکستان در تمام کشور ۴۹ مرکز برای زندانی نمودن باز نمود. در شهر کراچی که پایتخت اقتصادی پاکستان می باشد و بزرگترین شهر پاکستان است و دارای بیست ملیون باشند، دو مرکز برای زندانی نمودن باز گردید.

"ما با ترس زندگی می کنیم"

مانند محمد صد ها افغان به طرف مکتب میدان الاصف (Al Asif square) برای قانونی ساختن اسناد سرازیر شدند. در طول روز کسانیکه توانایی نوشتن را داشتند برای کسانیکه توانایی نوشتن

را نداشتند فورمه خانه پری نمودند. تعداد زیاد پناهندگان دارای کارت اقامت هستند، اما از ماه جون به این سوء کارت های شان از طرف مقامات تمدید نشد و از اعتبار ساقط گردید.

حاجی عبدالله بخاری، کلان و یا رهبر جمعیت افغان ها با مقامات رسمی محلی ملاقات نموده و از آن ها خواهش کرد که برای شان یک روز زیادتیر مهلت دهد تا بتوانند فورمه های تقاضای دوباره تجدید کارت اقامت شان را پیش نهاد نمایند.

سید مصطفی شصت و سه ساله در یک مکتب معلم است. در سال ۱۹۸۱ شاگرد پوهنخی طب کابل بود، وقتی جنگ شروع شد همراه با فامیل خود به طرف قطر رفتند، بعداً به پاکستان آمده، و از چهار دهه به این طرف در پاکستان در شهر کراچی مستقر گردیده است. "ما از روز اول رسیدن ما در این جا به خاطر دوباره فرستادن ما به ترس زندگی می کنیم، ما هیچ چیز در افغانستان نداریم، نه فامیل، نه جایداد و با جامعه بیگانه هستیم. ما در کشور خود بیگانه هستیم، یگانه انتخاب برای ما این است که در پاکستان زندگی کنیم".

در جاده ها قطار ده ها سرویس، پُر و مملو از بسته های حجیم که در داخل بسته ها قالین، تُشک یا توشک، لباس، وسایل آشپز خانه ... می باشد. فامیل ها از امر پولیس اطاعت می کنند و در صورت داشتن مواشی همه را رها می کنند. کرایه هر نفر در حدود پنج هزار روپیه پاکستانی (هفده یورو) بدون بار می باشد.

محمد شریف یک نانواست وی برای خود و هفت نفر از اعضای فامیل خود تکت سرویس را خریده است از تاریخ ۳۰ جون کارت های اقامت شان از اعتبار ساقط شده است. از همین تاریخ توسط پولیس پاکستان تحت فشار قرار دارند، یک مرتبه وی را پولیس دستگیری نمود و مجبور شد که ده هزار روپیه پاکستانی بپردازد. وی گفت "من سی و چهار سال عمر دارم و در همین جا تولد شده ام، هیچ کس را در افغانستان نمی شناسم. تنها خدا می تواند مرا کمک کند." وی از کشوری که نمی شناسد، و از تحمیل نمودن یک اسلام سختگیر توسط دولت طالبان و نبود تعلیم برای دختران بالاتر از صنوف ابتدائیه، ترس دارد.

از شروع ماه اکتوبر زیاده از ۱۴۰۰۰۰ نفر پاکستان را ترک نموده اند.

پولیس پاکستانی از صاحبان خانه که خانه های شان را برای افغان ها به کرایه داده اند و همچنان از کار فرما ها تقاضا نموده است تا برای بیرون نمودن پناهندگان بدون مدرک با پولیس کمک نمایند. ناصر چهل و هشت ساله به سن چهار سالگی به شهر کراچی پاکستان رسید، در سال ۲۰۰۶ یک رستوران باز نمود، کسیکه چهار دیوار را برایش کرایه داده است یک روز قبل از ضرب الاجل

وی را از رستوانش بیرون نمود. ناصر ۱۲۰۰۰۰۰ روپیه که سرمایه گذاری نموده، از دست داد. با این سرمایه گذاری وی موفق شده بود که کمپ پناهندگان به نام جدید را که در آن به هزاران فامیل یکی بالای دیگر انباشته شده اند، بدون آب، بدون برق و بدون کمک ملل متحد، رها نماید.

این اخراج نمودن بی سابقه مطابقت می کند به زمانیکه پاکستان از ماه آگست بدین سوء توسط یک دولت انتقالی یا موقت اداره می شود و در انتظار یک انتخابات عمومی در ماه جنوری سال ۲۰۲۴ می باشد.

در حقیقت انورالحق کاکر صدراعظم پاکستان مجبور است، خود را با مدیریت امور روزمره محدود کند.

اردوی فوق العاده قدرتمند پاکستان بر این عملیات اخراج افغان ها نظارت دارد و هدف آن فشار آوردن بر کابل است، تا طالبان پاکستانی را کنترل نماید.

فعالان حقوق بشر گمان می کنند که دولت پاکستان در تلاش انداختن بار مسؤلیت و گناه بحران اقتصادی کنونی پاکستان بالای پناهندگان افغان می باشد، زیرا پاکستان هر روز که می گذرد بیشتر به بحران اقتصادی فرو می رود.

اکثریت مردم پاکستان در رسانه ها از حضور پناهندگان در خاک شان مخالفت نشان داده و آن ها را به تروریست ها و قاچاقبران مواد مخدر نسبت می دهند.

داشتن کارت اقامت هیچ نوع مزایا برای دارندة آن ندارد و نمی تواند راه را برای خدمات اساسی مانند تعلیم و تربیه، صحت، حق برای داشتن حساب بانکی و یا خریدن جایداد باز کند. عموماً مرد ها به کار های بدون داشتن صلاحیت و غیر رسمی مشغول اند.

کمیته حقوق بشر پاکستان از امکان یک بحران بشری هوشدار می دهد. " نماینده آن حنا جیلانی می نویسد، این تصمیم، معادل است به بازگشت اجباری، که تحت قوانین بین المللی به رسمیت شناخته نشده است، و دائماً بر پناه جویان آسیب پذیر مانند خانم ها، اطفال، کهن سالان، و معیوبین تاثیرگذار می باشد.

هزار ها افغان که برای امریکایی ها، مؤسسات غیر دولتی و رسانه ها در دولت قبلی کار کرده اند، با برگشت طالبان به قدرت منتظر حمل و نقل شان به امریکا در چوکات یک پروگرام خاص هستند.

تشویش بسیار کلان موجود است، زیرا وزیر داخله پاکستان سر فیاض بُگتی (Sarfiyaz Bugti) اشاره کرد که به دنبال مرحله اول اخراج، مرحله دوم اخراج دنبال خواهد شد که در طی آن افغان های که مدارک قانونی دارند به نوبت به کشور شان فرستاده می شوند.

پاکستان در جمله امضا کنندگان کنوانسیون ۱۹۵۱ پناهندگان شامل نیست و سیستم پناهندگی ملی ندارد.

استقلال- خیلواکی: بحران اقتصادی در پاکستان از همین اکنون چهره وحشتناک خود را نمایان ساخته است، انتخابات پاکستان نیز میگذرد و اما رو سیاهی می ماند به نظامیان پاکستان و سیستم تا مغز استخوان فاسد آن.